Під час аналізу даних виділяються наступні етапи: отримання вхідної інформації, безпосередньо сама обробка її, аналіз та інтерпретація результатів обробки даних.

Головне зробити правильні висновки з результатів.

Значення змінних які спостерігаються можуть бути як *кількісні* так і *якісні*. Якісні змінні поділяють на *ординальні* та *номінальні*. Ординальні змінні називають *порядковими*, а номінальні — *класифікаційними*. Обидва типи змінних приймають свої значення з деякої множини, елементи якої називають *градаціями*. Градації, які приймає як свої значення ординальна змінна, природно **впорядковані за степенем прояву властивості**. Градації номінальної змінної такого порядку **не мають**. Серед якісних змінних виділяють *категоризовані* та *не категоризовані*.

До категоризованих змінних відносять змінні, для яких повністю визначена множина градацій та правило віднесення значення змінної, яке спостерігається, до певної градації.

Змінні ще поділяють на дискретні та неперервні.

1 Групування даних

 ξ – скалярна змінна, яка досліджується.

Вибірка об'єму $n: x_1, x_2, \ldots, x_n$.

У випадку великих об'ємів вибірок виникає бажання провести деяке перетворення їх з метою стиснення даних без суттєвої втрати вибірками інформативності, а тільки згодом проводити обробку цих перетворених даних. Як правило, його застосовують при обробці спостережень над неперервними змінними, коли об'єм вибірки перевищує 50, а над дискретними змінними, коли кількість значень m, які вони приймають, перевищує 10.

Перехід до згрупованих даних:

- 1. Визначити $x_{\min} = \min_i(x_i), x_{\max} = \max_i(x_i);$
- 2. Інтервал $[x_{\min}, x_{\max}]$ розбивають на s однакових під-інтервалів $[a_i, b_i), i = \overline{1, s}$. Зазвичай $5 \le s \le 30$. Зазвичай $s = 1 + [\log_2 n]$ або $s = [10 \log_{10}(n)];$
- 3. $x_i^* = \frac{a_i + b_I}{2}$ центральна точка.

 v_i – кількість вимірів з вибірки що належать інтервалу $[a_i, b_i)$.

$$\{x_1, x_2, \dots, x_n\} \mapsto \{x_i^*, v_i\}_{i=1}^s \left(\sum_{i=1}^s v_i = n\right).$$

Рекомендується $v_i \ge 5$, в разі $v_i < 5$ сусідні інтервали зливаються в один.

Зауваження! При проведенні групування даних зовсім не обов'язково брати під-інтервали однакової довжини.

 $F_{\xi}(x) = P\{\xi < x\}$ – функція розподілу, $p_{\xi}(x)$ – функція щільності, $\{y_i, p_i\}_{i=1}^m$ – полігон ймовірності, якщо ξ – дискретна випадкова величина, що набуває значення y_i з ймовірністю p_i , $i=\overline{1,m}$.

Оцінка характеристик по згрупованим даним:

Емпірична (вибіркова) функція розподілу $\hat{F}_{\xi}(x)$ буде $\hat{F}_{\xi}(x)=\frac{1}{n}\sum_{i:b_i\leq x}v_i$. Емпірична (вибіркова) функція щільності $\hat{p}_{\xi}(x)$ буде $\hat{p}_{\xi}(x)=\frac{v_{i(x)}}{n(b_{i(x)}-a_{i(x)}}$, де i(x) – номер підінтервалу якому належить x.

Моделювання змінних 2

Потреба в генерації спостережень над випадковими величинами із заданими функціями розподілу.

Зазвичай $\xi = g(\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_q)$, де $\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_q$ – найпростіші випадкові величини, як правило вони рівномірно розподілені на відрізку [0, 1).

Датчик (генератор) випадкових чисел – спеціальний пристрій, який після запиту на виході дозволяє отримати реалізацію випадкової величини із заданим законом розподілу.

Класи датчиків (генераторів) випадкових чисел:

- табличні таблиця, заповнена реалізаціями випадковою величини із заданим законом розподілу, зазвичай досить високої якості, але вони маю обмежений об'єм. Кількість вибірок невелика.
- фізичні деякий електронний пристрій на виході якого отримують необхідну реалізацію вибірки довільного об'єму, але кожна вибірка унікальна і неповторна.
- програмні програма, що формує потрібну реалізацію. Базуються на використанні рекурентних формул з деякою глибиною пам'яті: задаючи однакові початкові значення можна отримати однакові вибірки. Генератор періодичний, отримані числа "псевдовипадкові".

3 Програмні датчики

Генератор випадкової величини з F(x) = U([0,1)).

Лінійна змішана формула:

$$\begin{cases} x_i = \frac{\tilde{x}_i}{M} \\ \tilde{x}_i = \left(a_0 + \sum_{j=1}^{\ell} a_j \tilde{x}_{i-j}\right) \mod M, i = 1, 2, \dots \end{cases}$$

$$\ell \geq 1, \ a_j \geq 0 \ (j=\overline{1,\ell}), \ M>0, \ \ell, \ a_j \ (j=\overline{0,\ell}), \ M \in \mathbb{Z}^+, \ 0 \leq \tilde{x}_{\ell-j} \leq M-1, \ j=\overline{1,\ell}.$$

Мультиплікативний конгруентний метод: Лінійна змішана формула ($\ell = 1, a_0 = 0$).

$$\begin{cases} x_i = \frac{\tilde{x}_i}{M} \\ \tilde{x}_i = (a_1 \tilde{x}_{i-1}) \mod M, i = 1, 2, \dots \end{cases}$$

$$0 \le \tilde{x}_0 \le M - 1, \{\tilde{x}_i\}_{i>0} \in \{0, 1, \dots, M - 1\}.$$

Послідовність $\{\tilde{x}_i\}_{i\geq 0}$ періодична. T_{\max} — максимальний період. $T_{\max}\leq M$. Вигідно взяти M якомога більшим, ближчим до максимального цілого числа, наприклад найбільше просте число, що менше \max int.

Мультиплікативний конгру
ентний метод не дозволяє досягти максимального теоретично можливого періоду рівного M.

$$\lambda(M) = \begin{cases} 1, & M = 2\\ 2, & M = 4\\ p^{q-1}(p-1), & M = p^q, p > 2, p \in \mathbb{P}, q \ge 1\\ \operatorname{lcm}(\lambda(p_1^{q_1}), \lambda(p_2^{q_2}), \dots, \lambda(p_k^{q_k})), & M = p_1^{q_1} \cdot p_2^{q_2} \cdot \dots \cdot p_k^{q_k}. \end{cases}$$

Теорема 3.1. Максимальний період послідовність $\{\tilde{x}_i\}_{i\geq 0}$ мультиплікативного конгруентного методу $T_{\max} = \lambda(M)$. T_{\max} досягається при:

- 1. $gcd(\tilde{x}_0, M) = 1$;
- 2. $a_1^{\lambda(M)} \mod M = 1$, a_1 є первісним коренем за модулем M.

Зауваження. Якщо покласти M рівним простому числу, то $T_{\max} = M - 1$. В залежності від розрядності комп'ютера найбільшим простим числом буде:

розрядність
$$16$$
 32 64 32 $2^{16} - 15$ $2^{32} - 5$ $2^{64} - 59$

Змішаний конгруентний метод:

Лінійна змішана формула ($\ell = 1, a_0 > 0$).

$$\begin{cases} x_i = \frac{\tilde{x}_i}{M} \\ \tilde{x}_i = (a_0 + a_1 \tilde{x}_{i-1}) \mod M, i = 1, 2, \dots \end{cases}$$

Теорема 3.2. Для отримання послідовності $\{\tilde{x}_i\}_{i\geq 0}$ яка досягає свого тах періоду $T_{\max}=M,$ необхідно:

- $gcd(a_0, M) = 1$;
- $(a_1-1) \mod p = 0$ для всіх $p|M, p \in \mathbb{P}$;
- $(a_1-1) \mod 4 = 0$, якщо 4|M.

Зауваження! Вибір параметрів змішаного конгруентного методу не є гарантією високої якості вибірки. Наприклад $a_0 = a_1 = 1$.

Квадратичний конгруентний метод:

$$\begin{cases} x_i = \frac{\tilde{x}_i}{M} \\ \tilde{x}_i = (a_0 + a_1 \tilde{x}_{i-1} + a_2 \tilde{x}_{i-1}^2) \mod M, i = 1, 2, \dots \end{cases}$$

 $T_{\text{max}} = M$.

Ускладнення лінійної змішаної формули:

$$\begin{cases} x_i = \frac{\tilde{x}_i}{M} \\ \tilde{x}_i = g(\tilde{x}_{i-1}, \tilde{x}_{i-2}, \dots, \tilde{x}_{i-\ell}) \mod M, i = 1, 2, \dots \end{cases}$$

 $T_{\text{max}} = M$.

4 Моделювання дискретних випадкових величин

Скористаємося побудованими датчиками для U([0,1)): ξ – дискретна випадкова величина $p_i = P\{\xi = y_i\}, i = \overline{1,m}. \sum_{i=1}^m p_i = 1$, отже інтервал [0,1) можна розбити на m під-інтервалів

$$\delta_1 = [0, p_1), \Delta_2 = [p_1, p_1 + p_2), \dots, \Delta_i = \left[\sum_{j=1}^{i-1} p_j, \sum_{j=1}^i p_j\right), \dots, \Delta_m = \left[\sum_{j=1}^{m-1} p_j, 1\right)$$

Довжина інтервалу Δ_i дорівнює p_I $(i=\overline{1,m})$. Отримуємо від датчика U([0,1)) значення X. Якщо $x\in\Delta_i$, то ξ прийняла значення y_i .

Генерування рівномірного розподілу на [1,m]: $p_i=P\{\xi=i\}=\frac{1}{m},\ i=\overline{1,m}.\ x$ – значення датчика U([0,1)), тоді ξ набуває значення $\lfloor 1+mx \rfloor.$

5 Моделювання неперервних випадкових величин

Необхідно моделювати неперервну випадкову величину ξ із функцією розподілу F(z).

Розглянемо випадок коли F(z) – строго монотонна функція. Тоді у ролі реалізації ξ може виступити $F^{-1}(x)$, де x – значення датчику U([0,1)), а $F^{-1}(x)$ – обернена функція розподілу до F(z). Нехай η – випадкова величина, $F(\eta) = U([0,1))$. Тоді $F^{-1}(\eta)$:

$$P\{F^{-1}(\eta) < x\} = P\{\eta < F(x)\} = F(x)$$

Приклад. ξ – випадкова величина, що має показниковий закон розподілу з параметром $\lambda > 0$.

$$F(z) = \begin{cases} 1 - e^{-\lambda z}, & z \ge 0, \\ 0, & z < 0. \end{cases}$$

 $F^{-1}(y) = -\frac{\ln(1-y)}{\lambda}$, тобто $-\frac{\ln(1-\eta)}{\lambda}$ має потрібний показниковий розподіл, де η – випадкова величина з розподілом U([0,1)). Оскільки $1-\eta$ також має розподіл U([0,1)), то величина $-\frac{\ln\eta}{\lambda}$, $\lambda>0$ також має показниковий розподіл. Підсумовуючи, в ролі реалізації ξ може виступити $-\frac{\ln x}{\lambda}$, де x – випадкова величина з розподілом U([0,1)).

6 Моделювання нормального розподілу з параметрами m та σ^2

Теорема 6.1. Нехай η_1 та η_2 мають розподілу U([0,1)). Тоді випадкові величини

$$\xi_1 = \sin(2\pi\eta_1)\sqrt{-2\ln\eta_2},$$

 $\xi_2 = \cos(2\pi\eta_1)\sqrt{-2\ln\eta_2},$

незалежні, нормально розподілені з параметрами 0 та 1.

Позначимо x_1 , x_2 — незалежні спостереження над рівномірно розподіленою величиною на інтервалі [0,1). Тоді згідно теореми можна стверджувати, що значення

$$m + \sigma \sin(2\pi x_1)\sqrt{-2\ln x_2}, m + \sigma \cos(2\pi x_1)\sqrt{-2\ln x_2}$$

є спостереженнями на незалежними нормально розподіленими випадковими величинами з параметрами m та σ^2 .

У разі необхідності моделювання випадкових величин рівномірного розподілу на інтервалі [a,b) достатньо взяти вихід x з датчика U([0,1)) та отримати реалізацію випадкової величини як a+(b-a)x.

7 Попередня обробка даних

Попередня обробка даних проводить роботу пов'язану з отриманням попередніх висновків про змінні, які спостерігаються.

Квантилі та процентні точки розподілу.

Нехай F(x) – функція розподілу випадкової величини ξ .

Квантилем рівня q розподілу (q-квантилем розподілу) неперервної випадкової величини ξ називається таке значення u_q , що визначається з рівняння:

$$F(u_q) = P\{\xi < u_q\} = q, \quad (0 < q < 1)$$

Квантилем рівня q розподілу (q-квантилем розподілу) дискретної випадкової величини ξ називається довільне значення u_q з інтервалу $[y_{i(q)},y_{i(q)+1}],$ для границь якого справедливо

$$F(y_{i(q)}) < q, F(y_{i(q)+1}) \ge q, \quad (0 < q < 1)$$

де $\{y_i\}$ – значення, які приймає дискретна випадкова величина ξ .

Емпіричний (вибірковий) квантиль рівня q розподілу випадкової величини визначається як квантиль рівня q відповідного емпіричного (вибіркового) розподілу.

Q-процентною точкою розподілу неперервної випадкової величини ξ називається таке значення w_Q , яке є розв'язком рівняння:

$$1 - F(w_Q) = P\{\xi \ge w_Q\} = Q/100, \quad 0 < Q < 100.$$

Q-процентною точкою розподілу дискретної випадкової величини ξ називається довільне значення w_Q з інтервалу $(y_{i(Q},y_{i(Q)+1}],$ для границь якого справедливо

$$1 - F(y_{i(Q)}) = P\{\xi \ge y_{i(Q)}\} > \frac{Q}{100}$$

$$1 - F(y_{i(Q)+1}) = P\{\xi \ge y_{i(Q)+1}\} \le \frac{Q}{100}$$

Ці два поняття взаємно доповнюють одне одного. Для неперервного випадку для певних розподілів справджується $u_q=W_{100(1-q)},\ w_Q=u_{1-Q/100}.$

Медіана – це квантиль рівня 0.5, тобто $u_{0.5}$.

Нижній та верхній квартилі визначаються як $u_{0.25}$ та $u_{0.75}$ відповідно.

Децилі – це квантилі $\{u_{i/10}\}_{i=1}^9$.

Процентилі задаються наступним чином $\{u_{i/100}\}_{i=1}^{99}$.

Інтерквантильна широта рівня q (0 < q < 1/2) – це величина яка обчислюється за формулою $(u_{1-q} - u_q)$.

Інтерквартильна широта це інтерквантильна широта рівня 1/4, а саме $(u_{0.75} - u_{0.25})$.

Ймовірнісне відхилення d_{ξ} визначається як половина інтерквартильної широти, тобто $d_{\xi} = (u_{0.75} - u_{0.25})/2$.

Інтердецильна широта – це інтерквантильна широта рівня 1/10, а саме $(u_{0.9} - u_{0.1})$.

Інтерсекстильна широта – це інтерквантильна широта рівня 1/6, тобто $(u_{5/6} - u_{1/6})$.

8 Характеристики положення центра значень змінної

Нехай обробляється вибірка об'єму n спостережень x_1, x_2, \ldots, x_n над скалярною змінною ξ .

Математичне сподівання (теоретичне середнє) обчислюється за відомою формулою для $M\xi$. Відповідне вибіркове значення має вигляд $\bar{x}(n) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} x_i$.

Середнє геометричне G_{ξ} визначається для випадкових величин, які з ймовірністю 1 додатні. Згідно визначення $G_{\xi} = \exp\{M(\ln(\xi))\}.$

Оцінка величини має має наступний вигляд $\hat{G}_{\xi} = \sqrt[n]{\prod_{i=1}^n x_i}.$

Середнє гармонічне H_{ξ} вводиться для випадкових величин ξ з позитивними значеннями наступним чином: $H_{\xi}=1/M(1/\xi)$. Емпіричне значення середнього гармонічного має вигляд

$$\hat{H}_{\xi} = \frac{n}{\sum_{i=1}^{n} \frac{1}{x_i}}$$

Мода $x_{\mathbf{mod}}$ для неперервної випадкової величини ξ вводиться як точка максимуму функції щільності ξ . Для дискретного розподілу $\{y_i, p_i\}_{i \geq 0}$ визначається як довільне значення y_k яке приймається з

найбільшою ймовірністю. Мода може бути не єдиною. Характеристика застосовується до унімодальних розподілів. Мода визначається для неперервної випадкової величини за її гістограмою щільності, а у дискретної— за полігоном частот відповідно.

Медіана x_{med} — це квантиль рівня 0.5, її оцінка $\hat{x}_{\text{med}}(n)$ обчислюється на основі емпіричної функції розподілу.

9 Характеристики розсіювання значень змінної

Маємо вибірку об'єму n спостережень x_1, x_2, \ldots, x_n над скалярною змінною ξ .

Дисперсія σ^2 підраховується згідно формули $\sigma^2 = D\xi = M(\xi - M\xi)^2$. Незміщена оцінка σ^2 має вигляд $s^2(n) = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x}(n))^2$. Деколи більш корисно представляти $s^2(n) = \frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 - n\bar{x}^2(n) \right)$.

Стандартне (середнє квадратичне) відхилення σ є коренем з дисперсії $\sigma = \sqrt{D\xi}$. s(n) =

$$\sqrt{\frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^2 - n\bar{x}^2(n) \right)}.$$

Зауваження. Стандартне відхилення для деякої оцінки називають її *стандартною похибкою*. У випадку обробки нормальної вибірки $N(m,\sigma^2)$ об'єму n, стандартна похибка e_ξ оцінки її математичного сподівання $\bar{x}(n)$ визначається як $e_\xi = \sigma/\sqrt{n}$, а відповідне вибіркове значення як $\hat{e}_x i = s(n)/\sqrt{n}$.

Коефіцієнт варіації V_{ξ} визначається для випадкових величин у яких $M\xi \neq 0$ і підраховується як $V_{\xi} = \sqrt{D\xi}/M\xi \cdot 100\%$. Вибіркове значення має вигляд

$$\hat{V}_{\xi}(n) = \frac{s(n)}{\bar{x}(n)} \cdot 100\% = \frac{\sqrt{\frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^2 - n\bar{x}^2(n)\right)}}{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} x_i} \cdot 100\%$$

Ймовірнісне відхилення d_{ξ} є половиною інтерквартильної широти, тобто $d_{\xi} = (u_{0.75} - u_{0.25})/2$. Емпіричне значення має вигляд $\hat{d}_{\xi} = (\hat{u}_{0.75} - \hat{u}_{0.25})/2$.

Розмах (широта) вибірки x_1, x_2, \ldots, x_n спостережень над ξ визначається таким чином: $\hat{R}_{\xi}(n) = x_{\max}(n) - x_{\min}(n)$, де $x_{\max}(n)$, $x_{\min}(n)$ – найбільший та найменший значення в вибірці відповідно.

Інтервал концентрації розподілу випадкової величини ξ має такий вигляд: $(M\xi - 3\sqrt{D\xi}, M\xi + 3\sqrt{D\xi})$. Вибірковий аналог має вигляд $(\bar{x}(n) - 3s(n), \bar{x}(n) + 3s(n))$.

10 Аналіз скошеності та гостроверхості розподілу

Маємо вибірку об'єму n спостережень x_1, x_2, \ldots, x_n випадкової величини ξ .

Очевидно, що якщо розподіл ξ симетричний відносно $M\xi$ то всі його непарні центральні моменти $M(\xi-M\xi)^{2k-1}$ дорівнюють нулю, якщо вони існують. В основі **коефіцієнта асиметрії** – характе-

ристики скошеності розподілу – лежить третій центральний момент

$$\beta_1 = \frac{M(\xi - M\xi)^3}{(M(\xi - M\xi))^{3/2}}, \quad D\xi > 0$$

Вибіркове значення:

$$\hat{\beta}_1(n) = \frac{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x}(n))^3}{\left(\frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 - n\bar{x}^2(n)\right)\right)^{3/2}}$$

Для симетричних відносно $M\xi$ розподілів $\beta_1 = 0$. Якщо $\beta_1 < 0$ то розподіл скошений праворуч, якщо $\beta_1 > 0$ то розподіл скошений ліворуч.

При дослідженні загальної поведінки розподілу в околі моди як характеристики гостроверхості використовують коефіцієнт ексцесу, який базується на четвертому центральному моменті і має вигляд

$$\beta_2 = \frac{M(\xi - M\xi)^4}{(M(\xi - M\xi)^2)^2} - 3, \quad D\xi > 0$$

"-3" застосовується для того. щоб коефіцієнт ексцесу нормального розподілу був рівний 0.

Емпіричне значення

$$\hat{\beta}_2(n) = \frac{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x}(n))^4}{\left(\frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 - n\bar{x}^2(n)\right)\right)^2} - 3$$

Якщо $\beta_2 > 0$ то розподіл більш гостроверхний ніж нормальний, а якщо $\beta_2 < 0$ — більш плоский.

11 Характеристики випадкових векторів

Маємо q-мірний випадковий вектор ξ .

Отримано n спостережень $x_1, x_2, \ldots, x_n \in \mathbb{R}^q$, $i = \overline{1, n}$.

Xарактеристики положення центра значень: **математичне сподівання** представляє собою вектор, а формула обчислень лишається без змін: $M\xi$, вибіркове значення $\bar{x}(n) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} x_i$.

Мода x_{mod} у випадку вектора визначається як точка максимуму щільності ξ , для дискретного випадку це значення ξ яке набувається з максимальною ймовірністю.

Xарактеристики розсіювання значень: коваріаційна матриця визначається як $\sum = M(\xi - M\xi)(\xi - M\xi)^T$. Емпіричний варіант:

$$\hat{\sum}(n) = \frac{1}{n-1} \sum_{k=1}^{n} (x_k - \bar{x}(n))(x_k - \bar{x}(n))^T$$

Узагальнена дисперсія визначається як визначник коваріаційної матриці: $\det \sum$, емпіричний вигляд $\det(\hat{\sum}(n))$.

Зауваження! Слід (trace) для квадратної матриці A рівний $\operatorname{tr}(A) = \sum_{i=1}^n A_{i,i}$.

Слід коваріаційної матриці підраховується як $\operatorname{tr}(\sum)$, емпіричний вигляд $\operatorname{tr}(\hat{\sum}(n))$.

12 Перевірка стохастичності вибірки

Для перевірки стохастичності вибірки існують такі критерії:

- критерій серій на базі медіани вибірки;
- критерій зростаючих та спадаючих серій;
- критерій квадратів послідовних різниць (критерій Аббе).

Нехай x_1, x_2, \ldots, x_n – вибірка спостережень, яка досліджується. Будемо перевіряти гіпотезу про те, що ця вибірка є випадковою з рівнем значущості α (0 < α < 1).

Критерій серій на базі медіани вибірки:

- 1. Визначається оцінка медіани \hat{x}_{med} .
- 2. Під кожним членом вибірки ставиться плюс якщо він строго більший за медіану і мінус навпаки. Виміри які дорівнюють медіані не враховуються.
- 3. Для послідовності плюсів та мінусів обчислюється загальна кількість серій $\nu(n)$ та кількість членів у найдовшій серії $\tau(n)$. Серією називається під-послідовність однакових знаків.

Зауваження! Вибірка матиме стохастичну природу якщо довжина найдовшої серії $\tau(n)$ на занадто довга, а загальна кількість серій $\nu(n)$ не занадто мала.

Гіпотеза:

$$\begin{cases} \nu(n) > \nu_{\beta}(n), \\ \tau(n) < \tau_{1-\beta}(n), \end{cases}$$

де $\nu_{\beta}(n)$, $\tau_{\beta}(n)$ – квантилі рівня β статистик $\nu(n)$ та $\tau(n)$. При фіксованому β рівень значимості α буде лежати у межах $\beta < \alpha < 2\beta - \beta^2$. Якщо порушується один критерій гіпотеза відхиляється.

Критерій зростаючих та спадаючих серій: критерій чутливий не тільки до монотонних даних, але й циклічних.

- 1. Замінити підряд розташовані значення одним представником.
- 2. Під членом вибірки ставиться плюс або мінус в залежності від того, чи наступний член строго більший або строго менший за даний відповідно.
- 3. Обчислюємо аналогічні статистики $\nu(n)$ та $\tau(n)$ як і в попередньому критерії.

Гіпотеза:

$$\begin{cases} \nu(n) > \nu_{\beta}(n), \\ \tau(n) < \tau_{1-\beta}(n), \end{cases}$$

Рівень значущості α лежить в тих же межах $\beta < \alpha < 2\beta - \beta^2$.

Критерій квадратів послідовних різниць (критерій Аббе) – викорситовується при роботі з нормальними вибірками.

У ролі альтернативи при перевірці нашої гіпотези тут може витсупати наявність систематичного зміщення у вибірці.

Порахуємо наступну статистику:

$$\gamma(n) = \frac{\sum_{i=1}^{n-1} (x_{i+1} - x_i)^2}{2\left(\sum_{i=1}^{n} x_i^2 - n\bar{x}^2(n)\right)}$$

Гіпотеза приймається якщо $\gamma(n) > \gamma_{\alpha}(n)$, де для $n \leq 60$ існуюють табличні значення квантиля, або ж для n > 60:

$$\gamma_{\alpha}(n) = 1 + \frac{u_{\alpha}}{\sqrt{n + (1 + u_{\alpha}^2)/2}},$$

де u_{α} – квантиль рівня α для N(0,1).

13 Рангові критерії однорідності

Розглянемо випадкові величини $\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_k$ з функціями розподілу $F_1(x), F_2(x), \dots, F_k(x)$. На їх основі сформуємо об'єднану вибірку $\nu_1, \nu_2, \dots, \nu_n$,